

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu Mgr. Barbory Berkové a soudců Mgr. Michala Rendy a Mgr. Jany Volkové ve věci

žalobkyně: **S., s. r. o., IČO X**
sídlem R. 315, R.
zastoupená advokátem Mgr. Janem Horáčkem
sídlem Žerotínovo nám. 13, Přerov

proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 427/31, Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 6. 2016, č. j. 25964/16/5300-21442-711916,
ve věci vyměření daně z přidané hodnoty

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Finanční úřad pro Olomoucký kraj (dále jen „správce daně“) vydal dne 10. 8. 2015 platební výměr č. j. 1484437/15/3107-50521-800637, kterým byl žalobkyni za zdaňovací období

Shodu s prvopisem potvrzuje M. Ch.

3. čtvrtletí 2013 vyměřena daň na vstupu ve výši 89 380 Kč. Žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 13. 6. 2016 zamítl odvolání žalobce a rozhodnutí správce daně potvrdil.
2. Podstatou posuzovaného případu je otázka naplnění podmínek pro uplatnění nároku na vyplacení nadměrného odpočtu na DPH ze zdanitelného plnění přijatého žalobkyní dle § 72 odst. 1 a § 73 odst. 1 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZDPH“).
3. Žalobkyně vykazovala v daňovém přiznání za zdaňovací období 3. čtvrtletí 2013 vysoký odpočet daně na vstupu, mj. z přijatých daňových dokladů č. X, č. X, č. X, č. X, č. X, č. X, č. X a č. X na pořízení gumových forem, podložek a dřevěných roštů, proto správce daně ověřoval jeho oprávněnost. Dne 18. 11. 2013 správce daně zahájil daňovou kontrolu, kterou dne 29. 7. 2015 ukončil podepsáním zprávy o daňové kontrole, v níž dospěl k závěru, že nárok na odpočet daně ve výši 1 604 400 Kč na základě uvedených přijatých daňových dokladů byl žalobkyní uplatněn neoprávněně, protože žalobkyně nevyvrátila pochyby správce daně o tom, že k uskutečnění zdanitelných plnění fakticky došlo tak, jak je uvedeno v předložených daňových dokladech, resp. neprokázala, že by plnění uvedená na předmětných daňových dokladech pro ni uskutečnil v dokladech uvedený dodavatel, společnost I. s. r. o.
4. Žalobkyně žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě požadovala zrušení žalobou napadeného rozhodnutí. Uvedla, že trvá nadále na tom, že od dodavatele I. s. r. o. řádně nakoupila na základě kupní smlouvy ze dne 20. 6. 2013 zboží, a to 4 000 ks gumových forem na výrobu obkladů z umělého kamene, 4 000 ks speciálních podložek a 2 000 ks dřevěných roštů. Konkrétně namítala, že:
- a) jelikož byly na financování její výroby obkladů užity prostředky z dotace ve výši 4 854 632 Kč, provedl Státní zemědělský a intervenční fond (dále jen „SZIF“) podrobnou kontrolu výběrového řízení, v němž byla Regionální poradenskou agenturu s. r. o. vybrána jako dodavatel právě společnost I. s. r. o. SZIF při této kontrole nezjistil žádné nedostatky a nevyslovil pochybnosti o tom, že by žalobkyně skutečně zboží nakoupila právě u zvoleného dodavatele. Gumové formy, které žalobkyně od společnosti I. s. r. o. nakoupila, má stále uskladněny v provozovně, o čemž se mohl správce daně při místních šetřeních přesvědčit;
- b) správcem daně a žalovaným rozporované financování nákupu předmětného zboží žalobkyně objasnila tak, že jelikož před požádáním o dotaci neměla žádný majetek, půjčil jí prostředky na financování výroby otec jejího společníka, pan P. Ch., což bylo prokázáno rámcovou smlouvou o půjčce. Jelikož však ani tento neměl dostatek prostředků, vypůjčil si cca 4 mil. Kč od společníka a jednatele dodavatele, tj. společnosti I. s. r. o., pana J. S., který uvedené prostředky čerpal pravděpodobně z účtu své společnosti. Domněnky správce daně a žalovaného, že se ve skutečnosti nejednalo o několikanásobný bezhotovostní převod s následným výběrem a neprodleně učiněným vkladem částky 1 155 550 Kč, je spekulativní a nemá oporu v provedených důkazech. Žalobkyně hodlala svá tvrzení ohledně půjčky prokázat výpovědí P. Ch. a J. S. Žalovaný však na důkazní návrh žalobkyně nereagoval a navrhané výsledky neprovedl;
- c) žalovaný se při zpochybňování reálnosti výroby předmětných forem dodavatelem I. s. r. o. z časového hlediska opíral zejména o úřední záznam ze dne 25. 9. 2014 ve věci

podání vysvětlení o technologickém postupu výroby gumových forem na výrobu obkladů z umělého kamene zaměstnanci G. Z. a. s. Jména těchto zaměstnanců jsou však v záznamu začerněna, tudíž nebylo možné ověřit odbornost těchto osob. Žalobkyně proto sama nechala podrobit předmětný úřední záznam odbornému zkoumání. Zpracované odborné vyjádření potvrdilo, že doba vylišování jedné dávky forem činila 14,5 minut. Lisování mohlo probíhat ve dvou směnách každý den po 2x 6 hod., tudíž bylo dodání zboží reálně zvládnutelné. Žalovaný se však s předloženým odborným vyjádřením nijak nevypořádal. Správce daně se zase při místním šetření ani nepokusil ověřit pravdivost tvrzení žalobkyně, že se formy, dodané jí společností I. s. r. o. skutečně nacházejí v prostorách společnosti žalobkyně;

- d) po seznámení žalobkyně s kontrolními zjištěními odmítl správce daně návrh na opětovný výslech J. S. k prokázání tvrzení žalobkyně, že společnost I. s. r. o. měla v době sjednávání dodávky pro žalobkyni již 2 000 ks forem připravených, a tudíž bylo zajištění dodávky z hlediska časového reálné.
5. Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby, přičemž odkázal na zprávu o daňové kontrole a odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí.
 6. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů dle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). V souladu s § 51 s. ř. s. rozhodl krajský soud o žalobě bez jednání.
 7. Krajský soud předně uvádí, že v žalobě uváděné skutečnosti jsou parafrází odvolání, podaného žalobkyní proti platebnímu výměru správce daně dne 8. 9. 2015 a doplněného dalšími podáními, aniž by však žalobkyně v žalobě zohlednila, že se žalovaný s jejími odvolacími námitkami vypořádal a aniž by právě na tato vypořádání reagovala.
 8. Krajský soud nepovažuje za účelné opisovat v tomto rozsudku podrobnou (26 stran dlouhou) zprávu o daňové kontrole ani odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí, proto na relevantní pasáže zprávy i rozhodnutí toliko odkáže.
 9. S námitkami provedení kontroly poskytovatelem dotace, tj. SZIF, a s otázkou přítomnosti předmětných gumových forem v areálu společnosti žalobkyně se žalovaný vypořádal v odst. 33 a 34 napadeného rozhodnutí, s nímž se krajský soud zcela ztotožňuje, a tudíž na něj pro stručnost odkazuje. Námitky shrnuté v žalobním bodu a) jsou tedy liché.
 10. Otázkou úplat za žalobkyní tvrzené dodávky společnosti I. s. r. o., bankovními převody a tvrzenými půjčkami se správce daně nejprve podrobně věnoval v bodě 7 na str. 12 a 13 zprávy o daňové kontrole, následně však v bodě Ad 2. zprávy (str. 23) uvedl, že s ohledem na předloženou smlouvu o půjčce a další informace týkající se financování nákupu forem, nemá pro své původní závěry uvedené v protokolu o seznámení s výsledky kontrolního zjištění dostatek důkazů. Současně však uvedl, že jelikož způsob financování dodávky zboží nemá z hlediska splnění podmínek pro uplatnění nároku na odpočet daně dle § 72 a 73 ZDPH žádný vliv, nebude se otázkou financování dále zabývat, pročez nepřistoupí ni k výsledku navrhovaných svědků.
 11. Žalovaný nicméně v odst. 25 na str. 7 napadeného rozhodnutí zformuloval nové pochybnosti o způsobu financování zpochybňované dodávky (dodavatel měl odběrateli de facto poskytnout finanční prostředky k zaplacení předmětné dodávky), v nichž opětovně

odkázal na bod 7 str. 12 a 13 zprávy o daňové kontrole. S důkazním návrhem na provedení výslechu svědků P. Ch. a J. S. k otázkám poskytování půjček, učiněným na str. 2 odst. 3 odvolání žalobkyně, se však žalovaný nevypořádal.

12. Krajský soud uvádí, že absence zdůvodnění neprovedení navrhovaného důkazu, je obecně procesní vadou. Prvostupňový správce daně ani odvolací orgán nejsou sice povinni provést každý důkaz, který daňový subjekt označí, jsou však povinni se s učiněným důkazním návrhem vypořádat a zdůvodnit, proč k provedení navrženého důkazu nepřistoupí. Z konstantní judikatury soudů rozhodujících ve správním soudnictví však vyplývá, že ne každá zjištěná procesní vada musí nutně vést ke zrušení žalobou napadeného rozhodnutí, nýbrž musí být v každém jednotlivém případě posouzeno, zda mohla mít zjištěná vada vliv na zákonnost tohoto rozhodnutí.
13. Tak tomu však v posuzované věci nebylo. Ze skutečností uvedených v odst. 24 a 25 napadeného rozhodnutí vyplývá, že žalovaný popsal správcem daně zjištěné skutečnosti o financování sporného obchodního případu toliko jako podpůrný argument ke svému závěru o možném ovlivnění výběrového řízení dřívějšími vazbami žalobkyně a dodavatele I. s. r. o. S ohledem na skutečnost, že způsob financování dodávky, jak správně uvedl správce daně, není z hlediska splnění podmínek pro uplatnění nároku na odpočet daně dle § 72 a 73 ZDPH rozhodující, neboť zásadní roli zde hrají správcem daně podrobně formulované pochybnosti o realizaci dodávky, tj. uskutečnění zdanitelného plnění společností I. s. r. o., nemohlo by vnesení světla do otázky (vskutku nestandardního) způsobu opatření prostředků žalobkyní na pořízení předmětných forem a jejich příslušenství, samo o sobě vést ke změně závěru správních orgánů o neprokázání uskutečnění sporného zdanitelného plnění dokladovaným způsobem. Zjištěná procesní vada tudíž v posuzované věci nemohla mít vliv na zákonnost žalobou napadeného rozhodnutí.
14. Tvzení žalobkyně o stěžejní úloze úředního záznamu ze dne 25. 9. 2014 ve věci podání vysvětlení o technologickém postupu výroby gumových forem na výrobu obkladů z umělého kamene zaměstnanci G. Z. a. s., bylo vyvráceno již správcem daně v bodě Ad. 3 na str. 23 zprávy o daňové kontrole. Následně v bodech Ad. 4 na str. 23 a 24 zprávy se správce daně rovněž zabýval relevantností žalobkyní předloženého odborného vyjádření Ing. B. pro věc podstatná skutková zjištění. S jeho závěry, na které následně žalovaný odkázal v odst. 36 žalobou napadeného rozhodnutí, se krajský soud zcela ztotožňuje a pro stručnost na něj odkazuje. Žalobní bod c) je tudíž nedůvodný.
15. Totéž pak platí o posledním žalobním bodu, jímž žalobkyně vytýkala správci daně, že odmítl provést opakovaný výslech svědka J. S. Správce daně přesvědčivě v bodu Ad. 6 na str. 24 a 25 zprávy o kontrole zdůvodnil, proč jsou nová tvrzení žalobkyně o existenci 2 000 ks forem u dodavatele předem a fungování dvousměnného provozu zjevně účelová, kdy správce daně argumentoval příkrým rozporem uvedených tvrzení s výsledky dosavadního dokazování. Tomuto zdůvodnění nelze ze strany krajského soudu ničeho vytknout.
16. Krajský soud shrnuje, že správce daně provedl v rámci daňové kontroly bohaté dokazování, svá zjištění precizně popsal ve zprávě o daňové kontrole a žalobkyni umožnil plné uplatnění jejích procesních práv. Jeho závěr o tom, že žalobkyně nevyvrátila pochyby, že k uskutečnění zdanitelných plnění fakticky došlo tak, jak je uvedeno v předložených daňových dokladech, stvrzený žalovaným, zcela výsledku dokazování

odpovídá. Krajský soud tak nemá sebemenší pochybnosti o správnosti žalobou napadeného rozhodnutí.

17. Jelikož neshledal krajský soud žalobní body důvodnými, žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
18. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., když plně procesně úspěšnému žalovanému nevznikly podle obsahu spisu v tomto soudním řízení žádné náklady přesahující jeho obvyklou úřední činnost.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Olomouc 23. května 2018

Mgr. Barbora Berková v. r.
předsedkyně senátu